

Протокол

№

гр. София, 16.06.2020 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 66
състав**, в публично заседание на 16.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **464** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 11,21 часа се явиха:

ИЩЕЦЪТ Е. Д. М. – редовно уведомен, явява се лично, доведен от органите на ОЗ „Охрана“ и с АДВОКАТ Г., допуснат за осъществяване на правна помощ с акт на съда.

ОТВЕТНИКЪТ Главна дирекция „Охрана“ /ГДО/ – редовно уведомен, не изпраща представител.

За СГП се явява прокурор МАЛИНОВА.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

С оглед липсата на процесуални пречки, СЪДЪТ
ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА, че в изпълнение на определение на съда от предходното заседание от началника на Затвора – С. с писмо от 16.03.2020 г. е изискана информация със съдържанието, посочено в чл. 39, ал. 1 от ПП ЗИНЗС, като посоченото писмо видно от лист 119 от делото е оформено за изпращането му като препоръчано на същата дата 16.03.2020 г.

СЪДЪТ констатира, че писмото до началника на Затвора – С. и пощенския плик се намират на корицата на делото, ведно с призовка за ищеца Е. М. и призовка за свидетеля И. Ц. И. – неизпратени до началника на Затвора – С..

ИЩЕЦЪТ: Госпожо съдия стоя в залата с белезници на краката, моля същите да ми бъдат свалени. Поддържам искането си за това, направено още предходното

заседание.

ПРОКУРОРЪТ: Не възразявам.

АДВОКАТ Г.: Поддържам абсолютно искането на жалбоподателя М., доколкото абсолютно недопустимо е в съдебна зала да се явяват лица, оковани в белезници и окови, както е в случая.

СЪДЪТ във връзка с искането на ищеца М. намира, че липсват основания за коригиране на позицията на съда от предходното съдебно заседание, доколкото по причини, извън докладчика по делото, информация от началника на Затвора – С. не е постъпила, защото писмото, с която тя е изискана не е достигнало до адресата.

Съдът счита, че към настоящия момент, доколкото не разполага с информация за извършеното от ищеца престъпление, размера на наказанието и режима, при който същото се изтърпява, както и за особеностите в поведението му склонност към бягство и суицидни действия и други такива, че е в невъзможност да прецени дали има опасност от осъществяване на бягство на ищеца от съдебната зала, както и поради това дали същият е с висок риск от бягство и индивидуална оценка на риска на лицето. Междувременно, доколкото липсва на посочената информация, поради неизпращането на писмото, с която тя е изискана до адресата му – става причина за повторно пребиваване на ищеца с белезници в съдебната зала, съдът намира, че следва да изиска информация, чрез съдебния администратор на АССГ, поради какви причини подготвеното надлежно по делото писмо до началника на Затвора – С. не е достигнало до адресата си, не е било изпратено и става причина за вече посочения престой на ищеца в залата с белезници.

Предвид изложеното, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДА СЕ ИЗПРАТИ постановеното в предходното съдебно заседание писмо до началника на Затвора – С., с което бъде изискана посочената в същото информация.

ДА СЕ ИЗИСКА информация от съдебния администратор на АССГ за причините за неизпращане на писмото до адресата, като се

ЗАДЪЛЖАВА началника на Затвора – С. да представи исканата информация в 3-дневен срок от съобщението.

ИЩЕЦЪТ: Госпожо съдия аз ви искам отвод, преди да продължите, защото с поведението си ме поставяте в унижително положение, унижавате ме тук пред адвоката, пред служителите на ГДО. Нарушавате ми право по чл. 3 от ЕКПЧ и едновременно с това ме и дискриминирате, тъй като при същите обстоятелства преди малко бях на дело в СРС – ми сваляха белезниците. И тук във вашия съд, при абсолютно всички състави са ми сваляни белезниците, само вие имате тенденциозно лошо отношение спрямо мене и хем ме изтезавате по този начин, а ваше е задължението да изпратите това писмо, което не е и нужно. О. империя е унищожена 1877 г. и оттогава българските граждани не ходят с белезници оковани в съдебната зала. Тук в настоящия момент има двама въоръжени полицаи с огнестрелно оръжие, които ме придружаваха при другото дело и не е честно и не е почтено от страна на съда, чрез шиканиране и неизпращане на документи да ме поставя в унижително положение и ви искам отвод. По простата причина, че нарушавате чл. 3 от ЕКПЧ и правото, изведено от практика на ЕСПЧ по дело Р. и К. срещу Г. № 1704/2006 г. § 96, където ЕСПЧ е осъдил Г. именно за излагане в състояние на публичен съдебна зала на лица, изправени пред съд. И това нещо при вас рецидивира, защото и вие предишния път имахте такова поведение, значи вие сте си решили тука да се държите

тенденциозно зле с мене, като ми потъпквате правата на човека.

На въпроси на съда ИЩЕЦЪТ каза: Ето това казвам, че тенденциозно значи, то има една градация от ваша страна. Нарушавате ми правото по чл. 1, чл. 3 и чл. 14 от ЕКПЧ, за което искам отвод, като ви уведомявам най-любезно, че за това нещо ще сезирам ЕСПЧ, защото това е супер унижително, а за мен е извратено. Много добре разбрах защо не ми свалихте белезниците. Да допълня, съда, чрез произвол действия срещу мене в нарушение на чл. 3, чл. 17 и чл. 18 от ЕКПЧ и чл. 1 и чл. 53 и на всичките.

АДВОКАТ Г.: Аз няма какво да допълня, той е абсолютно изчерпателен бих казал. Това го нямаше и по Л. процес дори за някой с окови на краката.

ПРОКУРОРЪТ: Считам, че искането за отвод е неоснователно.

СЪДЪТ във връзка с искането за отвод намира следното:

Искането за отвод е мотивирано с обстоятелството за отказ на съда да се разпорежи на органите на ОЗ „Охрана“ да свалят на ищеца поставените на краката на същия предпазни средства белезници, както и с обстоятелства за тенденциозно поведение на съда и поставяне на ищеца в унижително положение.

Съдът с протоколно определение от 10.03.2020 г. е задължил началника на Затвора – С. да представи по делото конкретна информация, относима към поведението на ищеца М. и опасността дали същият се е опитал или е осъществил бягство от конвой, затвор, арест и др. Дали същият е с висок риск от бягство и индивидуална оценка на риска на лицето, за да осъществи преценката дали използването на белезници е в съответствие с Препоръка /2006/2 на Комитета на министрите на държавите членки относно европейските правила за затворите, прието от същия Комитет на 11.01.2006 г. и по конкретно дали използването на белезници е при посочените в препоръката изключения, а именно като необходимост и предпазна мярка срещу бягство, по време на явяването на затворника пред съдебен орган.

Съдът докладва в началото на съдебното заседание, че тази информация не е постъпила към настоящия момент по делото, поради което съдът е в обективна невъзможност да осъществи преценка по отношение на ищеца дали същият следва да остане с белезници на краката в съдебна зала.

Съдът отбелязва, че действията на съда са в съответствие с § 96 и § 97 от решение по дело № 1704/06 на ЕСПЧ.

Посочените действия на съда, доколкото са основани на практика на ЕСПЧ, както и на Препоръка /2006/2 на Комитета на министрите на държавите членки и в съответствие с нормата на чл. 39, ал. 1 от ПП ЗИНЗС и поради липсата на други основания, водещи до предубеденост и пристрастност на състава на съда, не са основания за отвеждането на председателя на състава от разглеждането на настоящото дело.

Предвид изложеното, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ без УВАЖЕНИЕ искането за отвод, направено от ищеца по делото на председателя и състава на съда.

ПРИСТЪПВА към разпит на водените в днешното съдебно заседание свидетели, като В залата се въвежда свидетелят, поискан и допуснат от съда на ищеца.

СЪДЪТ пристъпва към снемане на самоличността на свидетеля:

И. Ц. И. – 37 г., българин, български гражданин, неженен, осъждан, основно образование, без дела и родство със страните.

Свидетелят – предупреден за наказателната отговорност, която носи по чл. 290, ал. 1

от НК. Обеща да говори истината.

На въпроси на ищеца и съда СВИДЕТЕЛЯТ каза: Познавам г-н М. от 2016 г. Превозвани сме заедно на дела с конвоен автомобил на ОЗ „Охрана“, представляващ бус. Пътували сме от СЦЗ и то неведнъж до СНС – С., няколкократно заедно. Пътували сме заедно и до СГС, до АССГ, до ВАС, до САП. Искам да уточня за СРС, че там сме пътували в смисъл такъв, засичали сме се като са ни взимали, след което от там са ни връщали заедно в СЦЗ. В буса, с който ни превозват няма колан за безопасност. В частта, в която се намираме в буса – той е един отсек, който се намира в частта на багажника и там ни превозват, в тази част. Той е допращан в самия бус, като самата част е допращана, в смисъл е разширена към задната част на буса, където се намира багажника. И когато ни вкарват вътре ние точно в тази част се намираме – в багажника. Тази част е подсилена с ламарина, желязо и решетки. Решетките са отстрани и отпред към мястото на шофьора. Решетки също има и на мястото, където се облягаме отстрани на самия прозорец на буса, т.е. от двете странични части на буса. Отделно от това над тебе по стените отпред и отзад има ламарини. Няма седалка, обособена за безопасност на пътниците. Едно време е имало, но е била отскубната. Няма седалка, на която да сядаме. Сядаме на някаква желязна ламарина, която е доста неприятна. В интерес на истината сядаме на пода на буса, с тази разлика, че има едно стъпало, защото то е ламарина и самата пейка е ламарина. Сядаме на нещо като пейка, обособена с ламарина. Пейката няма седалка и облегалка, включително и с нещо по-меко за сядане. Няма към нея и колани за безопасност. Шофьорът и пътниците отпред имат седалки, колани облегалки, като конкретизирам, че седалките и облегалките са тапицирани меки. Има и предпазни колани. В товарната част на буса няма отопление, а в другия отсек има, където се намират старшините. В товарния отсек на някои бусове съм мяркал да има вентилация, но не съм сигурен дали има във всички има. Под вентилация разбирам вентилаторче, което съм виждал в някои бусове, но не във всички, намиращо се на тавана, но не във всички, защото конкретизирам.

Не веднъж г-н М. ми се е оплаквал по време на конвоиране. Оплаквал ми се е многократно, че тези болки и страдания, които е изпитал г-н М. са от лошите условия. Оплаквал ми се е от болки в кръста, удрял си е главата при по-рязко спиране в ламарината. Бил стресиран психически от това, че нямало колани, които да предпазят живота му и се е страхувал за живота и здравето си. Посещавал е като лично съм бил свидетел д-р Т. по повод оплаквания от болки в кръста, болки в главата.

Лично съм присъствал и съм виждал как си е удрял главата в страничната решетка, при движение на буса. Когато се влиза в Специализирания съд, когато друсне буса усещането е неприятно, отвратително и гадно. Първо, че при влизането не знам какво има отдолу, през което минава буса, но задължително подскачаме, удряме си главите горе в тавана, ако е с нисък таван, а те повечето от бусове са с нисък таван. Таванът на буса е от 1,50 м до може би 1,60 м и не може да се стои изправен. Стоим само седнали и наведени. Ако реша да се изправя, което е абсурдно за да се стои прав, с моя ръст, аз задължително навеждам главата си и от друсането си удрям главата. Возили сме се неведнъж и в малкия син бус Тойота. При тези возеници г-н М. си е натъртвал седалището и то неведнъж, от което го болят кръста, бъбреците и е неприятно. Знаем, защото съм се возил първо с него и второ ми се е оплаквал.

На въпроси на адвокат Г., съда и ищеца СВИДЕТЕЛЯТ каза: Изпадал е в депресивни състояния след конвоирането от СЦЗ до съда и обратно видимо. Виждал съм го без

настроение, виждал съм го депресиран, под депресиран смачкан. Смачкан е човек, който губи желание за каквото и да било и иска да се самоубие. Виждал съм го в такова състояние неведнъж, многократно. Споделял ми е, че чувства страх при превозването с този буса. По някои от съвместните ни конвои г-н М. е търсил лекарска помощ, но не знам дали по всички е търсил. По принцип има случаи когато са му отказвали лекарска помощ, защото когато са ни прибирали от конвои не са могли в момента да му окажат такава помощ. Защото в този период от време, в който ни прибират от делата в ЦСЗ медицинските лица на кръглото не работят – почивка са от 12,00 до 13,30 часа. Г-н М. ми е споделял многократно, че се чувства унижен от този превоз.

ПРОКУРОРЪТ: Казахте, че той се е чувствал депресиран. Това само и единствено от транспортирането ли е била тази депресия, това негово чувство?

СВИДЕТЕЛЯТ: По принцип само това ми е споделял.

ПРОКУРОРЪТ: От делата, за които сте ходили?

ИЩЕЦЪТ: Това е подвеждащ въпрос.

АДВОКАТ Г.: Моля да отхвърлите въпроса, тъй като няма връзка с предмета на настоящото дело и представителят на държавното обвинение дори и не знае за какви дела става въпрос.

СЪДЪТ във връзка с направеното възражение за произхода на депресията намира, че следва да преформулира зададения въпрос от представителя на СГП по следния начин:

Известно ли е на свидетеля дали има други причини за изпадането в депресия на Е. М. освен превозването в буса?

СВИДЕТЕЛЯТ: Не е споделял други причини за изпадане в депресия в това състояние, в което съм го виждал в депресия, с изключение на превозването в буса.

На въпроси на прокурора и съда СВИДЕТЕЛЯТ каза: Наказателни дела нямам.

Искам да коригирам информацията, при снемане на самоличността ми, че аз съм ищец и жалбоподател към настоящия момент имам повече от едно дела с ответник ГД Охрана, част от които са приключили на първа инстанция.

Изтъпявам наказание в ЦСЗ, 16 килия, 12 група, а Е. М. е в 5 група. Той имаше период, в който беше пуснат за кратко. Ще конкретизирам пуснат до бариерата, след което там го заключиха мисля, че 2018 г. за малко не го видях. Така мисля, не мога да конкретизирам – 2016 г. сме били до 2017 г. На различни етажи сме, но каретата ни се засичат кажи речи по едно и също време. Не е имало случай заедно с М. да сме возени в бус с колани. Оплаквал ми се е че има паник атаки, но лично не съм го виждал. Не ми е известно да е провежда някакво лечение за депресията и паник атаките.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме други въпроси.

СЪДЪТ, с оглед липсата на въпроси освободи свидетеля от залата.

В залата се въвежда свидетелят, поискан и допуснат от съда на ищецът.

СЪДЪТ пристъпва към снемане на самоличността на свидетеля:

М. С. П. – 50 г., българин, български гражданин, осъждан, но не и за престъпление по чл. 290 от НК, имам административни дела по ЗОДОВ срещу ГДО, разведен.

Свидетелят – предупреден за наказателната отговорност, която носи по чл. 290, ал. 1 от НК. Обеща да говори истината.

На въпроси на ищеца, съда и адвокат Г. СВИДЕТЕЛЯТ каза: След 24.11.2013 г. с Е. М. бяхме заедно в Затвора – С.. Били сме заедно в един отряд, 1 отряд. Ходили сме заедно на всички тези неща лекар, разходка, църква и излизахме всичките лишени от

свобода задържани, като излизахме заедно по график и във фитнес залата също. Бил съм повече от 10 пъти, не мога да кажа точната цифра – били сме и заедно в посочения период, докато не ме преместиха преди две години в Б. дол, дори и след това. Последното ми е от миналата година декември или от тази януари. Ходили сме и в Специализирания съд на дело, ходили сме и в Съдебната палата, ходили сме и в СРС.

Превозваха ни със специализиран транспорт, който си е на ГДО. Този транспорт лишените от свобода го наричат катафалки.

Въпросното превозно средство няма колан за безопасност, който да ни предпази от евентуално ПТП, като не е спазен ЗДВП и вътре няма обезопасителни колани, нито седалки. Седим на ламарина, която е монтирана хоризонтално и ако седим на нея се пързалияме. Тази ламарина е монтирана странично по дължина на буса, а не перпендикулярно. Когато превозното средство спре, дори и днес се случи инцидент политаме и се шибваме в решетката.

Заради един трамвай днес, до мен едно момченце го смачках по ламарината – няма как да се закрепим вътре.

Частта, в която ни превозват представлява една метална клетка с дължина около 1,80 м, широчина около 1,00 м и височина около 2,00 м – цялата мрежи и желязо. Седим на една ламаринена плоскост. Отдолу подът няма как да стъпиш стабилно, защото и той е ламаринен гладък. Дори и с 30 км. в час ако се спре рязко се блъскаме в стените, защото сме с белезници и така дори не може да се хванем, както е по закон, както трябва да бъде. Няма облегалка, облягаме се на самия корпус на превозното средство или на прозорците, които са с мрежа. Казах, че сядаме на ламарина, която е гладка. Зимата е ледена, а лятото пък е жегата, но рядко се издържа. Дори преди три години още бях тук спомням си когато те блъсна и те разкърва целия.

Ние имаме видимост по време на транспортирането ни, тъй като прозорците не са закрити и има само предпазни решетки. В един от случаите когато ни транспортираха до СГС или до СРС, заедно с М. стана инцидент с друг автомобил и той получи наранявания на лицето и на коляното, след като се прибрахме имаше преглед от доктор. М. определено се чувства застрашен, при превода с тези автомобили. Едното върви след другото, аз примерно се чувствам унижен, за теб не знам. Чувства се застрашен, защото при рязко спиране на превозното средство има опасност да се нараним и се нараняваме.

Дори днес, при рязко спиране, вече казах, пометох седящия до мен и той се удари в стената. Коментирали сме точно това, че не желаят по никакъв начин охраната, в смисъл шефчетата да направят едни колани, въпреки че дори една румънска фирма беше пуснала оферти за колани и поръчка имаше – отказаха я. Влизаш вътре и знаеш, че може да ти се случи щета, защото нямаш по какъв начин да се предпазиш при евентуален инцидент.

Возят ни до шест човека в тези бусове. Има една единствена ламарина от страна, те са две срещулежащи и отпред има мрежа, от двете страни по трима. По средата има метална мрежа като на стандартните огради. Аз съм висок 1,86 м. Не мога да стоя прав в този бус като влизам. Значи ако седя прав не, мога да се изправа, но леко трябва да наведе главата. Той примерно не може, той е по лунгур от мене малко, защото е по-висок. Аз мога да се изправа, но ще падна при тръгване – няма за какво да се хвана. Возихме сме се веднъж и в син миробус Тойота малък, на който таванът е нисък и не може да се стои прав вътре, а трябва да си приведен. Това представлява ван и височината вътре в помещението, в което са ни превозвали не позволява да се стои прав и трябва да си приведен. Вътре няма въздух. Вентилацията и сега е зле, както за нас така и за конвоиращите. Зимата няма отопление и си е студ, а лятото има отопление много и е много горещо. Климатик по документи може и да има, иначе не. След съвместно наше конвоиране се виждаше, че изпада в депресивни състояния – то му се натрупват много неща. И това е едно от нещата, които го... То е комплекс от фактори, но това също му е помагало да излиза от релси. Съществен фактор е определено. Възприемал съм го като псуващ, ядосан от този начин на превозване поради безсилие, което според мен го изважда от равновесие и безсилие да промени нещата – нормални човешки ценности.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме други въпроси.

СЪДЪТ, с оглед липсата на въпроси освободи свидетеля от залата.

АДВОКАТ Г.: Колкото и отдавна да е във времето, аз мисля, че е абсолютно необходимо да бъде назначена съдебно психиатрична експертиза на жалбоподателя със задача:

Да прецени в цитирания период 2013-2017 г. изпадал ли е в състояние на депресия, паник атаки и други циклични отклонения, които съществено са повлияли върху поведението и психиката на жалбоподателя?

Моля да бъде направена справка от ЦСЗ за този период от време колко пъти жалбоподателят М. е посещавал лекарски кабинет в затвора и с какви заключения са излизали от там.

ПРОКУРОРЪТ: Не възразявам по направеното искане. Считам, че ако допуснете такава експертиза вещото лице би трябва да се запознае с материалите, посочени по второто искане и тогава да даде своето заключение.

СЪДЪТ по доказателствата намира за относимо искането за прилагане към делото на справка от Затвора – С., за това в периода от 11.12.2016 г. до 11.12.2017 г. колко пъти е търсил медицинска помощ и посещавал лекарския кабинет в Затвора, какъв е бил резултатът от прегледа и какво

лечение му е предписвано.

По искането за допускане на съдебно психиатрична експертиза, съдът счита, че следва да се произнесе след събирането на тези доказателства, като

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на ищеца и процесуалния му представител да формулират подробно задачите на експертизата, след запознаване с отговора от Затвора – С..

ИЩЕЦЪТ: Госпожо съдия от 24.11.2013 г. до 05.06.2015 г. съм бил в арест на ГДИ, което е отделна институция от Затвора – С. и от там да изискате.

СЪДЪТ напомня на ищеца каква точно е претенцията в исковата му молба.

СЪДЪТ счита, че следва да изиска посочената информация за периода от 11.12.2017 г. до настоящия момент, доколкото съобразно данните в исковата претенция увреждането е причинено от превозване на 11.12.2017 г. независимо, че периода на увреждането е 27.11.2013 г. до 11.12.2017 г., поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДА СЕ ИЗИСКА информация от началника на Затвора – С., с посоченото съдържание за периода 11.12.2017 г. до настоящия момент, за което определя 7-дневен срок от съобщението за предоставяне на информацията.

За събиране на допуснатите доказателства, **СЪДЪТ**

ОПРЕДЕЛИ:

ОТЛАГА и НАСРОЧВА делото за 15.09.2020 г. от 10,40 часа, за която дата и час страните – уведомени от днес.

ДА СЕ ИЗПРАТИ призовка на ищеца.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 12,20 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: